

Μηναῖον - ΤΗΙ ΙΓ' ΑΠΡΙΛΙΟΥ

Τριώδιον

ΤΩΙ ΣΑΒΒΑΤΩΙ τῆς Ε' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ
τῶν ΝΗΣΤΕΙΩΝ

ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'.

Στίχ. α'. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν
Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ
ἅγιον αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ,
σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. β'. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν
Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς
ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ,
σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. γ'. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασε
τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ Βασιλεία αὐτοῦ
πάντων δεσπόζει.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ,
σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ,
σῶσον ἡμᾶς.

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'.

Στίχ. α'. Αἰνεῖ, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον·
αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου· ψαλῶ τῷ Θεῷ
μου ἕως ὑπάρχω.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱέ Θεοῦ, ὁ ἐν ἁγίοις
θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Στίχ. β'. Μακάριος οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ
βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν
Θεὸν αὐτοῦ.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱέ Θεοῦ, ὁ ἐν ἁγίοις
θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Στίχ. γ'. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν
αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεὰν καὶ
γενεάν.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱέ Θεοῦ, ὁ ἐν ἁγίοις
θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ,
ἀθάνατος ὑπάρχων καὶ καταδεξάμενος διὰ
τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν σαρκωθῆναι ἐκ τῆς
ἁγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας,
ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας, σταυρωθεὶς τε,
Χριστὲ ὁ Θεός, θανάτῳ θάνατον πατήσας,
εἷς ὢν τῆς Ἁγίας Τριάδος, συνδοξαζόμενος
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, σῶσον
ἡμᾶς.

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος πλ. δ'. Ψαλμὸς 44.

Στίχ. α'. Ἀκουσον, θύγατερ, καὶ ἴδε καὶ
κλῖνον τὸ οὖς σου καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου
καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου.

Στίχ. β'. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν
οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ.

Στίχ. γ'. Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου
ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ.

Ἀπολυτίκιον. Τῆς Θεοτόκου.

Ἦχος πλ. δ'. Ἀντόμελον.

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς, λαβὼν ἐν
γνώσει, ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ Ἰωσήφ, σπουδῇ
ἐπέστη, ὁ Ἀσώματος λέγων τῇ Ἀπειρογάμῳ·

ὁ κλίνας τῇ καταβάσει τοὺς οὐρανοὺς,
χωρεῖται ἀναλλοιώτως ὅλος ἐν σοί. Ὃν καὶ
βλέπων ἐν μήτρᾳ σου, λαβόντα δούλου
μορφὴν, ἐξίσταμαι κραυγάζειν σοι· χαῖρε,
Νύμφη ἀνύμφευτε!

*Ἡ, ἀντὶ τῶν Ἀντιφώνων, κατὰ τὸ τυπικόν,
ψάλλονται τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοί.*

Ψαλμὸς 102.

Ψαλμὸς 145.

Οἱ Μακαρισμοί.

Ἦχος δ'.

Ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου μνήσθητι ἡμῶν
Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.
Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι, ὅτι αὐτῶν
ἐστὶν ἡ Βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Μακάριοι οἱ πενθοῦντες, ὅτι αὐτοὶ
παρακληθήσονται.

Μακάριοι οἱ πραεῖς, ὅτι αὐτοὶ
κληρονομήσουσι τὴν γῆν.

Μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν
δικαιοσύνην, ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἀκαθίστου

ᾠδὴ γ'. Ἦχος δ'. Τὸν σους ὑμολόγους.

Τοῦ Τριωδίου ---

Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ
ἐλεηθήσονται.

Στάχυν ἡ βλαστήσασα τὸν θεῖον, ὡς
χώρα ἀνήροτος σαφῶς, χαῖρε ἔμψυχε
τράπεζα, ἄρτον ζωῆς χωρήσασα, χαῖρε τοῦ
ζῶντος ὕδατος, πηγὴ ἀκένωτος Δέσποινα.

Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ, ὅτι αὐτοὶ
τὸν Θεὸν ὄψονται.

Δάμαλις τὸν μόσχον ἢ τεκοῦσα, τὸν
ἄμωμον, χαῖρε τοῖς πιστοῖς, χαῖρε ἀμνὰς
κυήσασα, Θεοῦ ἀμνὸν τὸν αἴροντα, κόσμου
παντὸς τὰ πταίσματα, χαῖρε θερμὸν
ίλαστήριον.

Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ Υἱοὶ
Θεοῦ κληθήσονται.

Ὁρθρος φαινὸς χαῖρε ἡ μόνη,
τὸν ἥλιον φέρουσα Χριστόν, φωτὸς

κατοικητήριον, χαῖρε τὸ σκότος λύσασα,
καὶ τοὺς ζοφώδεις δαίμονας, ὀλοτελῶς
ἐκμειώσασα.

Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκεν
δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ Βασιλεία τῶν
οὐρανῶν.

Χαῖρε πύλη μόνη ἦν ὁ Λόγος, διώδευσε
μόνος ἡ μοχλοῦς, καὶ πύλας Ἰδου
Δέσποινα, τῷ τόκῳ σου συντρίψασα, χαῖρε ἡ
θεία εἴσοδος, τῶν σφζομένων πανύμνητε.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἀκαθίστου

Τοῦ Τριωδίου ---

ᾠδὴ ζ'. Ἦχος δ'. Τὴν θεῖαν ταύτην.

Μακάριοι ἐστὲ ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς,
καὶ διώξωσι, καὶ εἴπωσι πᾶν πονηρὸν ῥῆμα
καθ' ὑμῶν, ψευδόμενοι ἕνεκεν ἐμοῦ.

Παστὰς τοῦ Λόγου ἀμόλυντε, αἰτία τῆς
τῶν πάντων θεώσεως, χαῖρε Πανάχραντε,
τῶν Προφητῶν περιήχημα, χαῖρε τῶν
Αποστόλων, τὸ ἐγκαλλώπισμα.

Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς
ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Ἐκ σοῦ ἡ δρόσος ἀπέσταξε, φλογμὸν
πολυθεΐας ἡ λύσασα· ὅθεν βοῶμέν σοι
Χαῖρε, ὁ πόκος ὁ ἔνδροσος, ὃν Γεδεὼν
Παρθένε, προεθεάσατο.

Δόξα.

Ἰδού σοι Χαῖρε κραυγάζομεν· λιμὴν ἡμῖν
γενοῦ θαλαττεύουσι καὶ ὀρμητήριοι, ἐν τῷ
πελάγει τῶν θλίψεων, καὶ τῶν σκανδάλων
πάντων, τοῦ πολεμήτορος.

Καὶ νῦν.

Χαρὰς αἰτία χαρίτωσον, ἡμῶν τὸν
λογισμὸν τοῦ κραυγάζειν σοι· Χαῖρε ἡ
ἄφλεκτος βάτος· νεφέλη Ὀλόφωτε, ἡ τοὺς
πιστοὺς ἀπαύστως, ἐπισκιάζουσα.

Εἰσοδικόν. Ἦχος β'.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν Χριστῷ. Σῶσον ἡμᾶς Υἱέ
Θεοῦ, ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστός, ψάλλοντάς
σοι, Ἀλληλουῖα.

**Ὑμνοι μετὰ τὴν Μικρὰν Εἴσοδον
Ἀπολυτίκιον.**

Τοῦ Τριωδίου ---

Ἦχος πλ. δ'. Αὐτόμελον.

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς, λαβὼν ἐν
γνώσει, ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ Ἰωσήφ, σπουδῇ
ἐπέστη, ὁ Ἀσώματος λέγων τῇ Ἀπειρογάμῳ·
ὁ κλίνας τῇ καταβάσει τοὺς οὐρανοὺς,
χωρεῖται ἀναλλοιώτως ὅλος ἐν σοί. Ὦν καὶ
βλέπων ἐν μήτρᾳ σου, λαβόντα δούλου
μορφὴν, ἐξίσταμαι κραυγάζειν σοι χαῖρε,
Νύμφη ἀνύμφευτε!

Κοντάκιον.

Ἦχος πλ. δ'. Αὐτόμελον.

Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρια,
Ὡς λυτρωθεῖσα τῶν δεινῶν εὐχαριστήρια,
Ἀναγράφω σοι ἡ Πόλις σου Θεοτόκε.
Ἄλλ' ὥς ἔχουσα τὸ κράτος ἀπροσμάχητον,
Ἐκ παντοίων με κινδύνων ἐλευθέρωσον,
Ἵνα κράζω σοι· Χαῖρε νύμφη ἀνύμφευτε.

Ο ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος Ἰσχυρός, ἅγιος
Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ Απόστολος

Τῆς Θεοτόκου.

Προκείμενον. Ἦχος γ'. Ὠδὴ Ἑνάτη.

Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ
ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου.

Στίχ. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν
τῆς δούλης αὐτοῦ.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ
ἀνάγνωσμα.

9:1-7

Ἀδελφοί, εἶχεν ἡ πρώτη σκηνὴ
δικαιώματα λατρείας τό τε Ἅγιον κοσμικόν.
Σκηνὴ γὰρ κατεσκευάσθη ἡ πρώτη ἐν ἣ
ἢ τε λυχνία καὶ ἡ τράπεζα καὶ ἡ πρόθεσις
τῶν ἄρτων, ἣτις λέγεται Ἅγια. Μετὰ
δὲ τὸ δεύτερον καταπέτασμα σκηνὴ ἡ
λεγομένη Ἅγια Ἀγίων, χρυσοῦν ἔχουσα
θυμιατήριον καὶ τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης
περικεκαλυμμένην πάντοθεν χρυσίῳ,
ἐν ἣ στάμνος χρυσῇ ἔχουσα τὸ μάννα
καὶ ἡ ῥάβδος Ἀαρὼν ἡ βλαστήσασα καὶ
αἱ πλάκες τῆς διαθήκης, ὑπεράνω δὲ
αὐτῆς Χερουβὶμ δόξης κατασκιάζοντα
τὸ ἱερόν· περὶ ὧν οὐκ ἔστι νῦν
λέγειν κατὰ μέρος. Τούτων δὲ οὕτω
κατεσκευασμένων εἰς μὲν τὴν πρώτην
σκηνὴν διὰ παντὸς εἰσίσιν οἱ ἱερεῖς τὰς
λατρείας ἐπιτελοῦντες, εἰς δὲ τὴν δευτέραν
ἅπαξ τοῦ ἑνιαυτοῦ μόνος ὁ ἀρχιερεὺς, οὐ
χωρὶς αἵματος, ὃ προσφέρει ὑπὲρ ἑαυτοῦ καὶ
τῶν τοῦ λαοῦ ἁγνοημάτων.

Ἀλληλουῖα. Ἦχος πλ. δ'. Ψαλμὸς 131.

Ἀλληλουῖα. Ἀλληλουῖα. Ἀλληλουῖα.

Στίχ. α'. Ἀνάστηθι, Κύριε, εἰς τὴν
ἀνάπαυσίν σου.

Ἀλληλουῖα. Ἀλληλουῖα. Ἀλληλουῖα.

Στίχ. β'. Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαυΐδ

ἀλήθειαν καὶ οὐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτήν.

Ἀλληλουϊα. Ἀλληλουϊα. Ἀλληλουϊα.

Τὸ Εὐαγγέλιον

Τῆς Θεοτόκου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου Εὐαγγελίου
τὸ ἀνάγνωσμα.

α' 39-49, 56

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἀναστᾶσα
Μαριάμ ἐπορεύθη εἰς τὴν ὀρεινὴν μετὰ
σπουδῆς εἰς πόλιν Ἰούδα, καὶ εἰσῆλθεν
εἰς τὸν οἶκον Ζαχαρίου καὶ ἡσπάσατο
τὴν Ἐλισάβετ. καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν
ἡ Ἐλισάβετ τὸν ἀσπασμὸν τῆς Μαρίας,
ἐσκίρτησεν τὸ βρέφος ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτῆς·
καὶ ἐπλήσθη Πνεύματος ἁγίου ἡ Ἐλισάβετ
καὶ ἀνεφώνησε φωνῇ μεγάλη καὶ εἶπεν·
Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξὶ καὶ εὐλογημένος
ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου. καὶ πόθεν μοι
τοῦτο ἵνα ἔλθῃ ἡ μήτηρ τοῦ Κυρίου μου
πρὸς μέ; ἰδοὺ γὰρ ὡς ἐγένετο ἡ φωνὴ τοῦ
ἀσπασμοῦ σου εἰς τὰ ὠτὰ μου, ἐσκίρτησεν
τὸ βρέφος ἐν ἀγαλλιάσει ἐν τῇ κοιλίᾳ
μου. καὶ μακαρία ἡ πιστεύσασα ὅτι ἔσται
τελείωσις τοῖς λελαλημένοις αὐτῇ παρὰ
Κυρίου. Καὶ εἶπε Μαριάμ· Μεγαλύνει ἡ
ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ ἡγαλλίασε τὸ
πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου, ὅτι
ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης
αὐτοῦ. ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με
πᾶσαι αἱ γενεαί. ὅτι ἐποίησέ μοι μεγάλα ὁ
δυνατός καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Ἐμείνε
δὲ Μαριάμ σὺν αὐτῇ ὡσεὶ μῆνας τρεῖς καὶ
ὑπέστρεψεν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς.

Ὕμνος εἰς τὴν Θεοτόκον.

Ὡδὴ θ'. Καταβασία. Ἦχος δ'.

Ἄπας γηγενής, σκιοτάτω τῷ πνεύματι
λαμπαδουχούμενος, πανηγυρίζετω δέ,
αὔλων Νόων φύσις γεραίρουσα, τὰ ἱερὰ
θαυμάσια τῆς Θεομήτορος, καὶ βοάτω·
Χαίροις παμμακάριστε, Θεοτόκε Ἀγνή
ἀειπάρθενε.

Κοινωνικόν. Ψαλμὸς 115.

Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι καὶ τὸ
ὄνομα Κυρίου ἐπικαλέσομαι. Ἀλληλουϊα.

Ὕμνος μετὰ τὴν Θ. Κοινωνίαν.

Ἦχος β'.

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἐλάβομεν
Πνεῦμα ἐπουράνιον, εὗρομεν πίστιν ἀληθῆ,
ἀδιαίρετον Τριάδα προσκυνοῦντες· αὕτη
γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν.

ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν,
ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου
καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρός,
δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ,
προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων
Δυνάμεων Ἀσωμάτων, ἱκεσίαις τοῦ τιμίου,
ἐνδόξου, προφήτου, Προδρόμου καὶ
βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων
καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν ἁγίων
ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν
ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν· **(τοῦ**
Ἁγίου τοῦ Ναοῦ)· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων
Θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, καὶ
πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι
ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Κανόνας Νηστείας

Κατάλυσιν οἶνον καὶ ἐλαίου.

Εἶναι Σαββατοκύριακο τῆς Μ. Τεσσαρακοστῆς.